

Alien to بیگانہ
Another با دیگری

۱ الی ۱۱ بہمن ۱۴۰۰

2022

Alien to Another

This collection of artworks is the product of the period of separation from another, another who in fact is the object of our desire, gaze and discourse. Who stands at a distance from “us” due to this separation and detachment, the “us” that was once associated with a pluralistic and polyphonic discourse, now its semantic range is diminishing and by detaching from the collective discourse, is transforming to the “I” in process. The objective experiences of this collection is the result of viewing I beyond the “self” and not the other. In fact, the otherness of “I” is what I have lived in loneliness. A kind of existential loneliness that sometimes displays itself from the sharp edge of erosion of the drives of life, moving towards the drives of death.

Sohrab Ahmadi

بیگانه با دیگری

این مجموعه آثار زاینده دوران گسست از دیگریست، دیگری که در حقیقت ابژه میل ما، نگاه و سخن ماست. با این جدایی و گسست در فاصله‌ای دور از «ما» می‌ایستد، «ما»یی که روزگاری در پیوند با گفتمانی متکثر و چند صدایی بوده است، اکنون آرام آرام از گستره معنایی‌اش کاسته شده و با انفصال از گفتمانی جمعی به سوی تبدیل شدن به «من» در حال حرکت است. تجارب عینی این مجموعه آثار حاصل دیدن من از ورای «خود» و نه دیگریست. در حقیقت دیگری «من» همانیست که در تنهایی زیسته‌ام. گونه‌ای تنهایی وجودی که گاه تا لبه تیز فرسایش رانه‌های زیست و حرکت به سوی رانه‌های مرگ خود را نشان می‌دهد.

سهراب احمدی

Bahar Aslani was born in Bijar, a city in the Kurdistan Province, Iran. She started photographing when she was 16 with her father's Yashica analogue camera. She went to Tehran in 1999 and attended Tehran University of Fine Arts for studying photography and she has been living there ever since. During her education, she has participated in several competitions such as Fajr's International University Theater 5th and 7th festivals in which she won the first place of photography competition. Her professional life started with working as a photographer and journalist in popular media and press such as ISNA News agency, Etemad, Hamshahri, Yaas-e-no newspapers, the Salamat weekly newspaper and Shargh-e-Farsi website.

Social documentary is Aslani's main interest in photography. In 2002 she traveled to the Nimruz Province in Afghanistan to take pictures of homeless people camps of Makekin. She later displayed her pictures in *Once Upon a Time in Afghanistan* exhibition in Tehran and Zanjan. In 2013, she went to Iraq for a documentary project about the incident of Anfal genocide. Meanwhile, she succeeded to set up several different solo and group exhibitions in Iran.

For Aslani, photography is an interface through which she gains the power to embody her perception of reality and create her own image of it. She is especially interested in women's issues and contemporary Iran. Supported by Panos Pictures Agency, her *The Solitude* collection was publicly displayed along with seven others collections in 2015 in an exhibition named *A Journey Inside*, held in Chicago Bridge Port Art Center. In 2017, she also participated in an exhibition named *Inside-Outside* concerning Iranian women's issues which was held in the Burgenland Palace in Austria.

Bahar Aslani is currently working on a project concerning violence and the contemporary man.

بهار اصلانی متولد شهر بیجار در استان کردستان ایران است، عکاسی را از سن ۱۶ سالگی با دوربین آنالوگ یاشیکای پدرش آغاز کرد. از سال ۱۹۹۹ برای تحصیل در رشته عکاسی در دانشگاه هنر تهران به تهران نقل مکان کرد و از آن زمان در این شهر ساکن است. در طول دوران تحصیل عکس های او در چندین مسابقه عکاسی، از جمله پنجمین هفتمین جشنواره دانشجویی تئاتر فجر به عنوان برگزیده اول انتخاب شد. پس از آن به عنوان عکاس و خبرنگار کار با رسانه ها و روزنامه ها را آغاز کرد و همکاری با خبرگزاری ایسنا و روزنامه های اعتماد، همشهری و یاس نو، هفته نامه سلامت و وبسایت شرق فارسی را در سابقه خود دارد.

مستند اجتماعی، گرایش اصلانی در عکاسی بوده است. او در سال ۲۰۰۲ برای عکاسی از اردوگاه آوارگان ملکی سفری به استان نیمروز افغانستان کرد. نتیجه این سفر در غالب یک نمایشگاه تحت عنوان "روزی روزگاری افغانستان" در شهرهای تهران و زنجان به روی دیوار رفت. او همچنین در سال ۲۰۱۳ برای همکاری در یک پروژه مستند درباره واقعه انفال به عراق سفر کرد. در این بین اصلانی چندین نمایشگاه انفرادی و گروهی در داخل ایران برگزار کرده است.

عکاسی برای اصلانی به مثابه ی رابطی است که او می تواند شکلی تغییر یافته از واقعیت را در راستای درک او از جهان پیرامونش نمایش دهد. زنان و ایران معاصر موضوعاتی هستند که او به آنها علاقه مند است.

در سال ۲۰۱۵ مجموعه ی " تنها زیست" اصلانی همراه هفت مجموعه ی دیگر در مجموعه ی Bridgeport Art Center شهر شیکاگو با عنوان "A Journey Inside" به نمایش درآمد. او همچنین در سال ۲۰۱۷ به دعوت قصر استهزای بورگنلند اتریش در نمایشگاهی با عنوان "Inside-Outside" با رویکردی به مسایل زنان ایران شرکت کرد.

او در حال حاضر در حال کار بر روی پروژه ای با محوریت خشونت و انسان معاصر است.

بهار اصلانی
Bahar Aslani

The Game of Life

The "Game of Life" belongs to a group of algorithms called Cellular Automaton. In this category of algorithms, cells that can be displayed in the form of image pixels, take a value of 0 or 1 based on specific rules.

The rules of the "Game of Life" are as follows:

- Any living cell with less than 2 live neighbors dies. (death due to under-population)
- Every living cell with more than 3 living neighbors dies. (death due to overcrowding)
- Each living cell with 2 or 3 living neighbors lives on to the next generation. (survival)
- Each dead cell with exactly 3 living neighbors becomes alive. (reproduction)

The algorithm is called the "Game of Life" because by using these simple rules, complex visual patterns can be created that may go on indefinitely. The rules specify that the death or survival of a live unit depends on whether or not its neighbors are alive or dead. The lives of both humans and viruses also follow simple rules such as the rules of the "Game of Life" algorithm. The Corona Virus has brought death closer to our doorsteps and has been unlike any other experience in recent decades. But with a learning eye on the past, one can take a fresh look at the living. Survivors who may find "being" on the path to survival.

The "Game of Life" was invented by the English mathematician, John Horton Conway, in 1970. Conway died of the corona-virus outbreak on April 11, 2020. He used to hate the Game of Life, largely because it had come to overshadow some of the other more important things he has done.

Bahar Aslani

بازی زندگی

"بازی زندگی" یک الگوریتم در حوزه ی اتوماتای سلولی است. در این دسته از الگوریتم‌ها سلول‌هایی که به شکل پیکسل‌های تصویر قابل نمایش هستند بر اساس قوانندی مقدار صفر یا یک می‌گیرند.

قواند "بازی زندگی" عبارتند از:

- هر سلول زنده با کمتر از ۲ همسایه زنده، می‌میرد. (مرگ به دلیل کمبود جمعیت)
- هر سلول زنده با بیش از ۳ همسایه زنده، می‌میرد. (مرگ به دلیل ازدحام جمعیت)
- هر سلول زنده با ۲ یا ۳ همسایه زنده، زنده می‌ماند و به نسل بعد می‌رود. (بقا)
- هر سلول مرده با دقیقاً ۳ همسایه زنده، دوباره زنده می‌شود. (تولد)

الگوریتم به این علت "بازی زندگی" نامیده شده است که با همین قوانند ساده، الگوهای بصری پیچیده‌ای خلق می‌شوند که می‌توانند تا بی نهایت ادامه پیدا کنند. قوانندی که بر اساس آن‌ها مرگ یا زنده ماندن یک واحد زنده به زنده بودن یا نبودن همسایگانش مربوط می‌شود. زندگی بشر و زندگی ویروس هم از قوانند ساده‌ای همانند قوانند الگوریتم "بازی زندگی" تبعیت می‌کنند. اگرچه ویروس کووید 19 پای مرگ را به شکلی قریب به خانه‌های ما باز کرد که در دهه‌های اخیر نمونه‌ای شبیه به آن تجربه نکرده بودیم، اما می‌توان با چشمی عبرت گیر به گذشته، نگاه تازه‌ای به زندگان انداخت. بازماندگانی که شاید در مسیر بقا "بودن" را بیابند.

بازی زندگی در سال 1970 توسط جان هورتون کانوی، ریاضی دان اهل انگلستان ابداع شد. کانوی در 11 آوریل 2020 بر اثر بیماری کووید 19 درگذشت. او جایی گفته بود که از "بازی زندگی" متنفر است، چرا که باور داشت برخی از دستاوردهای مهم او را در سایه قرار داده است.

بهار اصلانی

بهار اصلانی
Bahar Aslani

Generative Art- Algorithmic
Edition: 3+Ap
Dimension: 1024*768pixels
2022

بهار اصلانی
Bahar Aslani

سارا ساسانی متولد ۱۳۶۴ در تهران است. وی فارغ التحصیل پژوهش هنر و جامعه‌شناسی است. او بیش از ۱۷ سال در زمینه عکاسی خبری و مستند اجتماعی با روزنامه‌ها، خبرگزاریها و نشریات داخلی و خارجی همکاری داشته است. او علاوه بر برگزاری چهار نمایشگاه انفرادی، در بیش از پنجاه نمایشگاه گروهی و فستیوال در داخل ایران و کشورهایی چون اتریش، فرانسه، آمریکا، ایتالیا، بلژیک، گرجستان، آلمان، انگلستان، هند، کره و ... حضور داشته و موفق به کسب سه رتبه نخست در جشنواره‌های معتبر داخلی شده است. در کارنامه کاری او همکاری با گروه فرهنگی X-Change اتریش و چاپ دو کتاب با عناوین؛ "یزد من" و "ایران؛ سفری زمستانی" و بعلاوه فعالیت به عنوان کوکیوریتور و کالکتور دیده می‌شود. وی همچنین در دانشگاه‌های هنر به تدریس جامعه‌شناسی هنر و عکاسی مشغول است.

سارا ساسانی
Sarah Sasani

Sarah Sasani was born in 1985 in Tehran. She is a graduate of Art and Sociology Research. He has collaborated with local and foreign newspapers, news agencies and publications for more than 17 years in the field of news photography and social documentaries. In addition to holding four solo exhibitions, he has participated in more than fifty group exhibitions and festivals in Iran and countries such as Trish, France, USA, Italy, Belgium, Georgia, Germany, England, India, South Korea etc. and has won It becomes income. The first three ranks are in prestigious domestic festivals.

His portfolio includes collaborating with the Austrian cultural group X-Change and publishing two books with titles. "My Yazd" and "Iran; "Winter Journey" and in addition to activity is seen as a co-curator and collector.

Wieder holds a degree in Sociology of Art and Photography from art universities.

Bereavement

Installation

Dimension: 300*200cm

2022

نا بود

سارا ساسانی
Sarah Sasani

افسانه سلیمبایاتی متولد ماه بهمن ۱۳۶۵ در شهر تهران است. وی فارغ‌التحصیل رشته کارشناسی نقاشی از دانشگاه الزهرا و دانشجوی کارشناسی ارشد نقاشی دانشگاه سوره است، او از سال ۱۳۹۱ تا کنون در زمینه‌ی نقاشی و ساخت اینستالیشن به صورت حرفه‌ای در فضای آکادمیک فعال بوده و تجربه کسب کرده است و ساخت مجسمه را به صورت خود آموز فراگرفته است. وی علاوه بر تجربه‌ی کیوریتوری در تهران، بیش از ۱۰ نمایشگاه گروهی در گالری‌های داخل و خارج منجمله دبی و ترکیه داشته است.

افسانه سلیم بایاتی
Afsaneh Salimbayati

Afsaneh Salimbayati was born in February 1987 in Tehran. She graduated with a bachelor's degree in painting from Al-Zahra University and is a graduate student of painting at Soura University. Since 2012, she has been professionally active in the field of painting and making installations in the academic space and has gained experience and learned how to make sculptures on her own. In addition to her curatorial experience in Tehran, she has had more than 10 group exhibitions in domestic and foreign galleries, including Dubai and Turkey.

شکوه یک انزوا

وضعیت قرنطینه برای انسان امروزی که زندگی پر هیاهویی دارد؛ فضایی از سکوت و سکون فراهم کرد، به طوری که هر فرد توانست برای خود خلوتی گزیند و به دور از تعاملات، وابستگی‌ها و نیاز به غیر که اجتماع برایش پدید آورده است، بر خود و خویشتن خویش بنگرد و توجه خود را معطوف کند به آنچه که همواره همراه خود داشته اما در پس ازدحام دنیای ماشینی و مدرن امروز گم شده است. در پس این غیاب‌ها، درست در میانه‌ی اثر تصویر مخاطبی نمایان می‌شود که در نبودش این زیست رقم خورده است، اتفاقی که خود نیز در بطن این تنهایی تجربه کرده است. این اثر حاصل آغاز سفری درونی و مواجهه‌ی هم زیستی من با خود است، احساسات و بینشی که پیش از این از خود و زندگی نداشته‌ام.

افسانه سلیم بیاتی

Glory of solitude

The quarantine situation provided an atmosphere of silence and stillness for today's human beings, so that each person could choose for himself and, far from the interactions, affiliations and needs other than what the society has created for him, look at his inner self and focus his attention on what he has always had with him but is lost in the congestion of today's machine-made and modern world. After these absences, right in the middle of the work, an audience's image appears in the absence of this biomass, something that he has experienced within this loneliness. This work is the result of the beginning of an inner journey and my coexistence encounter with myself, feelings and insights that I have never had before of me my life .

Afsaneh Salimbayati

افسانه سلیم بیاتی
Afsaneh Salimbayati

Glory of Solitude

Mixed Media

Uniqe

*Dimension: 107*81*27cm*

2021

شکوه یک انزوا

افسانه سلیم بیاتی
Afsaneh Salimbayati

Memories

Mixed Media

Uniqe

*Dimension: 74*74*107cm*

2021

یادها

افسانه سلیم بیاتی
Afsaneh Salimbayati

زهرة سلیمی متولد ۱۳۶۰ اصفهان، فارغ التحصیل رشته کارگردانی تئاتر از دانشگاه هنر می باشد. او از سال ۱۳۸۸ همزمان با فعالیت های تئاتری خود به عکاسی به شکل تجربی پرداخت. ابتدا در دوره دانشجویی به عکاسی تئاتر و فیلم کوتاه روی آورد و سپس وارد عکاسی در حوزه خبری و مستند شد. در سال های ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۶ در باشگاه خبرنگاران جوان و بعد از آن سال ۱۳۹۷ تا کنون با خبرگزاری آنا و مهر همکاری می کند. وی در سال ۱۳۹۹ رتبه نخست مسابقه جهانی عکاسی با عنوان "فضاهای خالی و فاصله اجتماعی" از کشور آلمان را کسب کرد. این نمایشگاه در شهر مونیخ و بین هفتاد و دو کشور درگیر با ویروس کرونا برگزار شد. او در حال حاضر مشغول عکاسی برای چندین پروژه نمایشگاهی به شکل استیجید (چیدمان) می باشد.

زهرة سلیمی
Zohre Salimi

Zohreh Salimi was born in 1981 in Isfahan. she graduated from the University of Arts with a bachelor's degree in theater with a concentration in directing. Since 2009, she has been doing experimental photography. She turned to theater and short film photography during his student years and then experimented with news and documentary photography.

From 2016 to 2018, she was an active member of the Young Journalists Club in Iran then continued to cooperate with Anna and Mehr news agencies.

In 2021, he won first place in the World Photography Competition entitled "Empty Spaces and Social Distance" from Germany. The exhibition was held in Munich, between seventy-two countries affected by the Coronavirus.

She is currently working on stage photography and presenting several exhibition projects in this style.

Progressive Demise

All through time, the East Asian man, especially the Iranian man, has endured utilizing a collective wisdom and culture. Consequently, in the course of history, individuality has infrequently had a place in Iranian rituals and customs. The objective manifestation of the collective can be seen in all national events and ceremonies, including the Nowruz (New Year) festival. Nowruz is a ceremony with collective rituals and traditions that injects distinct vigor and happiness into the Iranian lifestyle.

The dramatic growth of technology as well as the transition from modernism to post-modernism has affected the existing cultures and their subcultures.

Iran has not been an exception and has gone through these changes.

The rise of the media under the guise of politics and its use as a tool to instill ideology has had a significant impact on global lifestyle and the transformation of collective culture into individualism. Now, in the Corona pandemic years, this individuality has given way to forced isolation.

Forced isolation and the prevailing political conditions pressuring society as well as the increasing dominance of the media on individualism, has created an irreplaceable vacuum in terms of group activities in people's lives, leading to conditions that create physical death or excessive mental deterioration.

Zohre Salimi

مرگ استمراری

انسان شرقی و به ویژه انسان ایرانی از دیرباز تا کنون با خرد و فرهنگی جمعی توانسته به زیست خود ادامه دهد. از همین رو در تمام آئین و رسوم ایرانیان، از گذشته تا کنون، از فردیت بهره ی کمتری برده و نمود عینی آن را می توان در تمام مناسبات و مراسم های ملی از جمله نوروز مشاهده کرد. مراسمی با آئین و سنن جمعی که نشاط و شادی خاص سبک زندگی ایرانی را القا می کند. رشد چشمگیر تکنولوژی، گذر از مدرنیته و در پی آن پسامدرنیته در سطح جهانی، این فرهنگ ها و حتی خرده فرهنگ ها را تحت تاثیر خود قرار داده است. ایران نیز از این تحولات مستثنی نبوده است.

قدرت گرفتن رسانه زیر سلطه سیاست و استفاده از آن به عنوان ابزاری برای القای ایدئولوژی، تاثیر بسزایی بر روی سبک و سیاق زندگی مردم و تبدیل شدن فرهنگ جمعی به فردیت را همراه داشته است. حال در روزگار پاندمی کرونا این فردیت جای خود را به انزوایی ناخواسته داده است.

انزوایی اجباری؛ در کنار شرایط سیاسی حاکم بر جامعه و سیطره هرچه بیشتر رسانه در زندگی فردی، فعالیت های گروهی را تبدیل به خلاءای جبران ناپذیر در زندگی ما کرده است و باعث پدیدار شدن شرایطی شده که منجر به مرگ فیزیکی و یا روانی فرد خواهد شد.

زهره سلیمی

زهره سلیمی

Zohre Salimi

I had Expired, before my demise

Digital Photo

Edition: 3+Ap

*Dimension: 100*70cm*

2020

زهرة سلیمی
Zohre Salimi

In you memory, I will revel (Set up the Haftsin)

Digital Photo

Edition: 3+Ap

*Dimension: 26*27cm*

2020

زهرة سلیمی
Zohre Salimi

*Sitting at the window, I was counting each
last drawn breath*

Digital Photo

Edition:3+Ap

*Dimension: 26*27cm*

2021

زهرة سلیمی
Zohre Salimi

I felt a distinct breath of air just before your passing

*Digital Photo
Edition:3+Ap
Dimension: 26*27cm
2020*

زهرة سلیمی
Zohre Salimi

*Radio Message on FM: The death of
hundreds mor...*

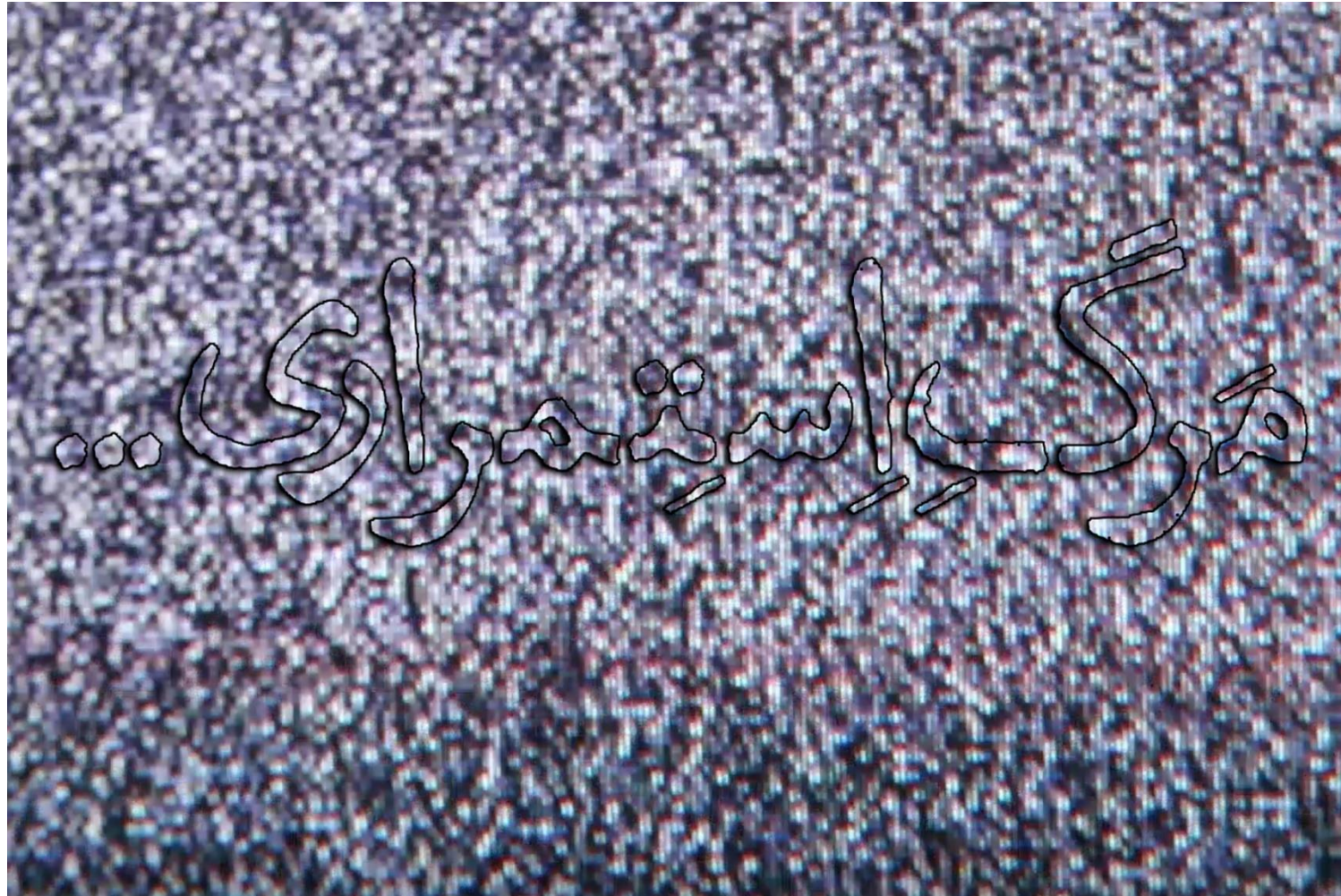
*Digital Photo
Edition:3+Ap
Dimension: 26*27cm
2021*

زهرة سلیمی
Zohre Salimi

Progressive Demise

*Video
Edition: 3+Ap
2021*

زهرة سلیمی
Zohre Salimi

زهرة صولتی
Zohre Solati

زهرة صولتی متولد ۱۹۸۶ تهران می باشد، وی فارغ التحصیل رشته‌ی نقاشی از دانشگاه هنر رسام می باشد.

زهرة سابقه ی فعالیت در زمینه های مختلف هنری دارد. علاوه بر نمایشگاه انفرادی در گالری آرته، سابقه ی شرکت در ۵ نمایشگاه گروهی داخل و خارج از ایران: انگلیس، نیوزلند، آمریکا، ایتالیا دارد. آثار او برنده ی جشنواره های معتبری چون :

micro_MACRO.

The Auckland Photography Festival.

The Format Photography Festival.

در کارنامه ی او چاپ کتاب خیابان ولیعصر عکاسانه اندیشیدن، از نشر تهران، خانه فرهنگ و هنر گویا، می باشد.

Zohreh Solati was born in Tehran in 1986. She has Bachelor's degree in painting from Rassam University of the Arts. She has done various artistic activities. Her works have been exhibited in Arte solo gallery in Iran and in other galleries in Iran, UK, New Zealand, US and Italy. Some of her works were selected in the following festivals :

micro_MACRO Festival.

The Auckland Photography Festival.

The Format Photography Festival.

Her photos of Vali'asr Street, in Tehran, were published in the book "Akkassaneh Andeesheedàn bé Kheeyäbän-e Vali'asr". The book was published by Tehran Publication.

Without others

Digital Photo
*Dimension: 18*27cm*
Edition: 3+Ap
2021

بدون دیگران

Without others

Digital Photo
*Dimension: 18*27cm*
Edition: 3+Ap
2021

Without others

Digital Photo
*Dimension: 18*27cm*
Edition: 3+Ap
2021

زهرة صولتی
Zohre Solati

Without others

*Digital Photo
Dimension: 18*27cm
Edition: 3+Ap
2021*

Without others

*Digital Photo
Dimension: 18*27cm
Edition: 3+Ap
2021*

Without others

*Digital Photo
Dimension: 18*27cm
Edition: 3+Ap
2021*

Without others

*Digital Photo
Dimension: 18*27cm
Edition: 3+Ap
2021*

زهرة صولتی
Zohre Solati

Without others

*Digital Photo
Dimension: 18*27cm
Edition: 3+Ap
2021*

Without others

*Digital Photo
Dimension: 18*27cm
Edition: 3+Ap
2021*

Without others

*Digital Photo
Dimension: 18*27cm
Edition: 3+Ap
2021*

Without others

*Digital Photo
Dimension: 18*27cm
Edition: 3+Ap
2021*

زهرة صولتی
Zohre Solati

نازلی عباس پور

Nazli Abbaspour

نازلی عباس پور متولد ۱۳۵۴ تهران می باشد. وی فارغ التحصیل رشته عکاسی از دانشکده هنر و معماری آزاد است.
نازلی بیش از ۳۰ سال فعالیت در زمینه های مختلف هنری دارد.
او به مدت ۱۰ سال استودیوی عکاسی تبلیغاتی خود را اداره می کرد.
علاوه بر 5 نمایشگاه انفرادی در گالری های آتشزاد، آتبین، دریابیگی، نیکول و اداره ی ارشاد کرج ، سابقه ی شرکت در بیش از ۵۰ نمایشگاه گروهی در داخل و خارج از ایران منجمله رومانی . اطریش. آلمان. گرجستان. ترکیه و ... را دارد.
آثار وی برنده جشنواره های معتبری چون Bifa.PX3.IPA.FAPA و International Photographer of the year شده اند.
در کارنامه ی او همکاری با گروه تاتر ارژنگ، چاپ کتاب چشم از نشر ماه ریز، اثر چاپ شده در کتاب پیدا و پنهان انتشارات گرایش تازه، عضویت در انجمن عکاسان ایران شهر دیده میشود.
او به عنوان کوکیوریتور و کالکتور نیز فعالیت می کند.

Nazli Abbaspour was born in Tehran in 1975. She graduated from the Faculty of Art and Architecture of Azad University in Iran and has a bachelor's degree in photography.

Nazli has been an active artist for more than 30 years.

She established and managed her own advertising and photography studio for 10 years.

In addition to 5 solo exhibitions (Atashzad, Atbin, Daryabeigi, Nicole and Karaj Guidance Organization galleries), she has participated in more than 50 group exhibitions nationally and internationally- including exhibitions in Romania, Austria, Germany, Georgia, Turkey, etc.

She was awarded for her art works in famous festivals such as BIFA, PX3, IPA, FAPA and International Photographer of the year. (2016)

She has also collaborated with the Arjang Theater Group.

She has published a book entitled "Chashm" (Eye).

Her artwork was published in the book "Peydaa vá Penhaan"- Geräyesh-e Tazeh Publication.

She is a member of the Iranshahr Photographic Society.

She is active as a co-curator and collector of artwork.

فقدان

در هر شیء جنبه رمزگونه‌ای وجود دارد که کیفیت‌های محسوس آن را به یکدیگر متصل می‌کند و انسانی که نسبت به اشیاء گشوده است با آنها مانوس وجفت می‌شود. اشیاء چون نشانه‌هایی از صور زندگی، درون ما جا گرفته‌اند. در مواجهه با آنها آنچه موجب برانگیخته شدن حس می‌شود تجربه بی واسطه جهان و در معرض مستقیم خاطره قرار گرفتن است. هرچند که نزدیکی سرگیجه‌آوری بین انسان و شیء وجود دارد، با این حال در هر تماس حسی تنها می‌توان طرحی از آن شیء را نظاره کرد چراکه ابژه واقعی فرارونده است و هر بار تنها از یک وجه قابل دیدن است پس همه جنبه‌هایش به طور همزمان بر ما آشکار نمی‌شود. مانند میزی که در برابر ماست. می‌توان به آن نگریست، دور آن چرخید، به آن نزدیک یا دور شد اما در هر تجربه، نگرش حسی ما تغییر می‌کند که این تفاوت دریافت گاه تحت تاثیر بسترهای مختلف زمانی نیز قرار می‌گیرد.

این میز، میراث پنجاه ساله‌ی شادی‌های خانوادگی من است. شاهد صور و ضیافت‌های بسیاری بوده است، پیش از روزهای قرنطینه و پیش از آنکه بسیاری از نزدیکان و دوستان را به سبب مرگ یا رعایت فاصله از دست بدهم. اکنون به جای هیاهوی آدم‌ها، اطرافش را بی‌صدایی مبهمی - درهم‌تنیده با تمام خاطراتم - دربرگرفته است و یاد آنچه دیگر نیست بسط یافته در هاله‌ی شیئی که بخشی از جهان من است و من نیز بخشی از آنم، لحظه را به ابهامی مه‌آلود گره می‌زند.

نازلی عباس پور

نازلی عباس پور

Nazli Abbaspour

The Loss

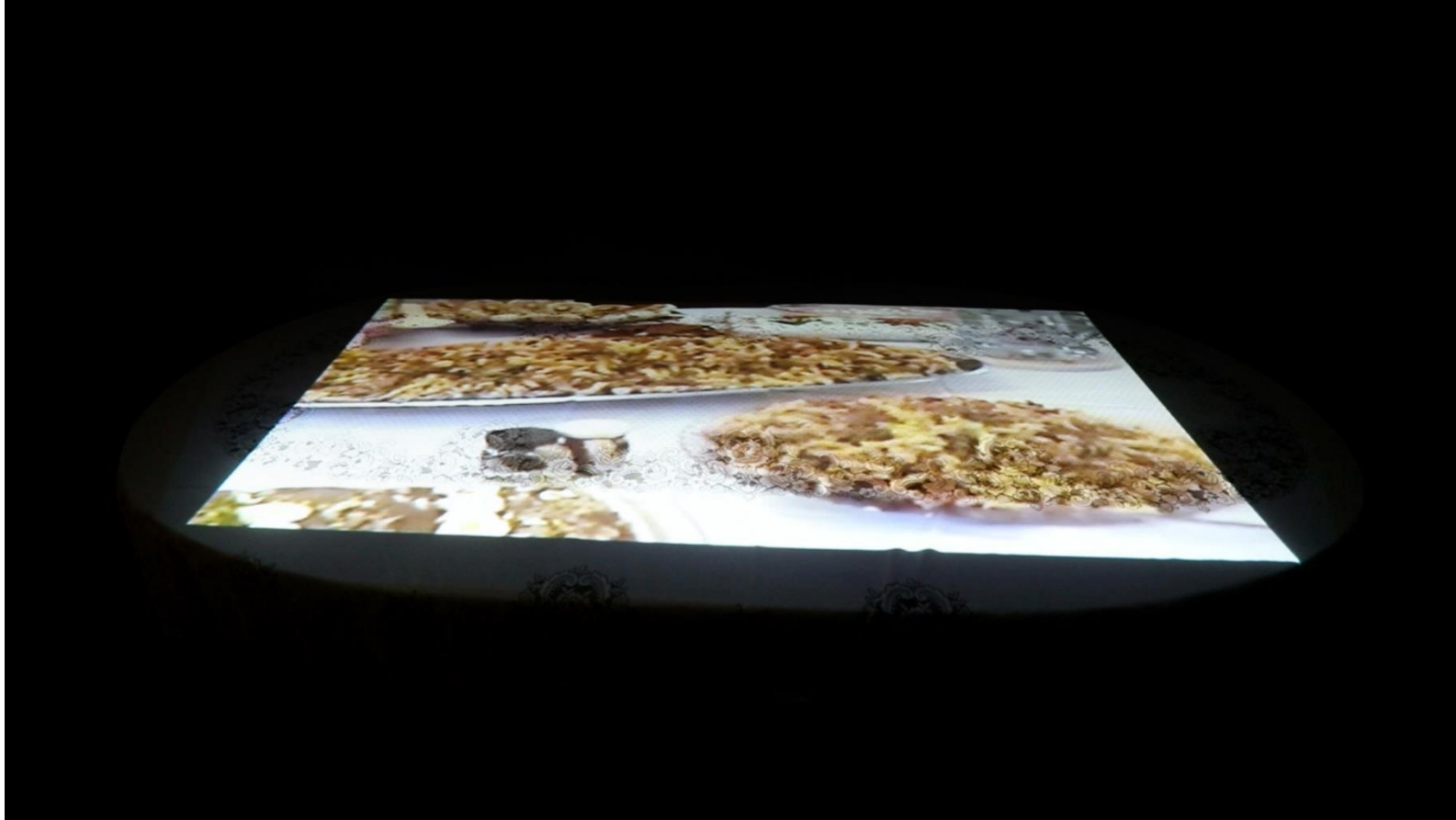
There is a cryptic aspect to every object that connects its perceptible qualities, and a human being who is open to objects becomes accustomed to them. Objects are embedded in us as signs of life. Facing them, what evokes our senses is the immediate experience of the world and the direct exposure to memory. Although there is a dizzying closeness between man and object, in any sensory contact one can only observe the outline of that object because the object is a transcendent reality and can only be seen from one aspect at a time, so all aspects are not revealed to us at the same time. Like a table in front of us. It can be looked at, turned around, approached or moved away from, but in each experience, our sensory attitudes change, and this difference in perception is sometimes influenced by different time contexts.

This table is the fifty-year legacy of my family's joys. I have witnessed many forms and banquets, before the days of quarantine and before I lost many loved ones due to death or distance. Now, instead of the hustle and bustle of people, it is surrounded by a vague silence - intertwined with all my memories - and the memory of what is no longer expanded into an aura of an object that is part of my world and so am I, the moment - is tied to a vague ambiguity.

Nazli Abbaspour

The loss

Video
*Dimension: 1080*720 pixle*
Edition: 3+Ap
2021

نازلی عباس پور
Nazli Abbaspour

